

ด่วนที่สุด
ที่ กค ๐๓๐๘๘๗๗๙/๙

กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอุทัยนแห่งชาติ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๓/ว(ล) ๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี กรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอุทัยนแห่งชาติ พ.ศ. ต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังขอเรียนว่า

๑. ร่างพระราชบัญญัติอุทัยนแห่งชาติ พ.ศ. ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ มีสาระสำคัญเป็นการยกเลิกพระราชบัญญัติอุทัยนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ทั้งนี้เนื่องจากได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางมาตราไม่เหมาะสมสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น พันธุ์ไม้และของป่า สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่า และภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายได้ ออย่างมีประสิทธิภาพ สมควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งเพื่ออนุรักษ์การให้ เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ โดยให้ประชาชนและชุมชนห้องถิ่นมีส่วนร่วมกับรัฐในการอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู การจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่าง สมดุลและยั่งยืน เพื่อประโยชน์แก่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและนันทนาการ และเพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลง ระหว่างประเทศตามพันธกรณีที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก ตลอดจนเพื่อแก้ไขปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินในป่า อนุรักษ์ที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น จึงเห็นสมควรที่คณะกรรมการรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบหลักการของร่างพระราชบัญญัติ อุทัยนแห่งชาติ พ.ศ. ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ

๒. มีข้อสังเกตในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ ดังนี้

๒.๑ บทบัญญัติตามร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมาตรา ๖ วรรคสอง มาตรา ๓๓ และ มาตรา ๓๕ เกี่ยวกับการกำหนดพื้นที่เป็น “อุทยานแห่งชาติ” “วนอุทยาน” “สวนพฤกษาตร์” และ “สวนรุกษาดี” กำหนดประเภทที่ดินที่ดำเนินการได้ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใด ซึ่งมิใช่ที่ดินที่ดำเนินการ ซึ่งตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๔ ได้บัญญัติไว้ว่า “ที่ราชพัสดุ หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินทุกชนิด เว้นแต่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ดังต่อไปนี้ (๑) ที่ดินกรรงว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้คนอาศัยหรือหอดทั้งหมู่ออกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่น ตามกฎหมายที่ดิน (๒) อสังหาริมทรัพย์สำหรับพลเมืองใช้หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ของพลเมืองใช้ร่วมกัน...” และ มาตรา ๕ กำหนดให้ กระทรวงการคลังเป็นผู้ดูแลกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุ มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้หรือ จัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ ตามหลักเกณฑ์และนโยบายที่คณะกรรมการที่ราชพัสดุกำหนด ตามบทบัญญัติของ ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอ จึงสามารถกำหนด “อุทยานแห่งชาติ” “วนอุทยาน” “สวนพฤกษาตร์” รวมทั้ง

“สวนรุกขชาติ” ในที่ราชพัสดุได้ แต่ย่อVmมีผลให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการพื้นที่ทับซ้อนกัน ดังนั้น เพื่อเป็นการบูรณาการกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติเข้าด้วยกัน รวมทั้งเพื่อให้การใช้ บังคับกฎหมายแต่ละฉบับสามารถใช้บังคับได้เท่าที่ไม่ชัดกับกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง กรณี การจะนำที่ราชพัสดุตามกฎหมาย ว่าด้วยที่ราชพัสดุไปประ公示กำหนดพื้นที่ได้เป็น “อุทยานแห่งชาติ” “วนอุทยาน” “สวนพฤกษาตร์” และ “สวนรุกขชาติ” จึงสมควรได้รับความยินยอมจากการตรวจเชิงเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุและมีอำนาจในการบริหารจัดการ ที่ราชพัสดุก่อน โดยบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติที่เสนอให้ชัดเจน

๒.๖ บทบัญญัติตามตรา ๔๖ วรรคสี่ ที่กำหนดให้บรรดาอสังหาริมทรัพย์จำพวกลึกลูกสร้าง ที่ตากเป็นของแผ่นดินตามคำสั่งศาล ให้ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ เพื่อใช้ในภารกิจของ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช นั้น เห็นว่า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมายว่าด้วย ที่ราชพัสดุ ส่วนราชการผู้ใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุสามารถใช้ที่ราชพัสดุได้ตามภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของ ส่วนราชการนั้นๆ อยู่แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยว

กรมธนารักษ์
สำนักกฎหมาย
โทร. ๐-๒๒๗๗๘-๔๔๔๔
โทรสาร ๐-๒๒๗๐-๑๔๗๙